Eksploracja Tekstu i Wyszukiwanie Informacji w Mediach Społecznościowych

LABORATORIUM 1

- Pakiet ggplot2
- Potoki
- Pakiet dplyr

Pakiet ggplot

Ggplot2 jest biblioteką, pozwalającą na tworzenie eleganckich grafik i wykresów. Jest szczególnie przydatna w przypadku analizy danych wielowymiarowych oraz jako pomoc do data mining. Bibliotekę uruchamiamy komendą **library(ggplot2)** (w przypadku braku, należy zainstalować ją uzywając komendy **install.packages("ggplot2")**).

```
# PRZYKŁAD 1.1
library(ggplot2)
```

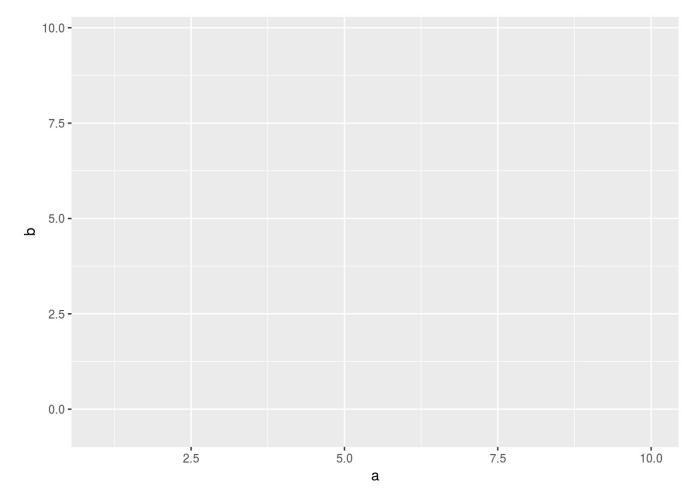
Podstawowe dwie cechy pakietu: *dane, które chcemy wyświetlić, muszą być typu dataframe,* wykresy składają się z warst, które dodajemy do bazowego obiektu.

Bazową funkcją, od której musimy zacząć tworzenie każdego wykresu jest **ggplot()**. Jako jej argument można podać od razu zbiór danych, który będziemy wykorzystywać, mapując poprzez funkcję **aes()** (aesthethics - właściwości) cechy. Samo wywołanie funkcji **ggplot()**, nawet z określeniem mapowania, nie da żadnego sensownego efektu.

```
# PRZYKŁAD 1.2
df1 <- data.frame(a = 1:10, b = (1:10) + runif(10,-2,2), c = 1:10)
df1</pre>
```

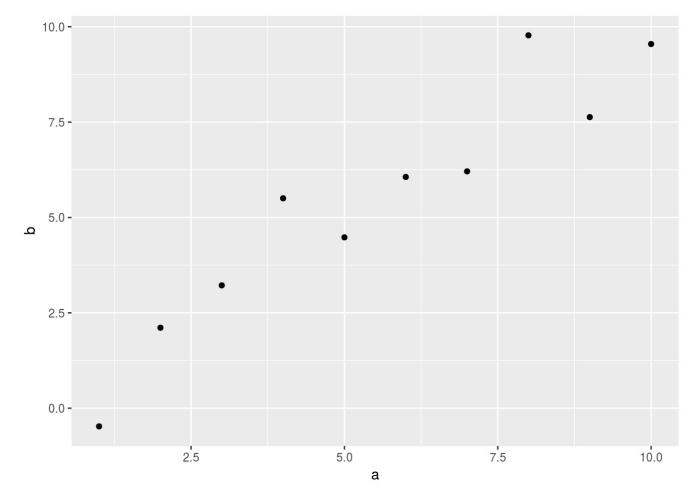
```
##
    1 -0.4769591 1
## 1
## 2 2 2.1090795 2
## 3
      3 3.2203672 3
## 4
    4 5.5035895 4
## 5
    5 4.4789019 5
## 6
    6 6.0625283 6
## 7
    7 6.2089541 7
## 8
    8 9.7750896 8
## 9
    9 7.6310188 9
## 10 10 9.5474727 10
```

```
ggplot(dfl, aes(x = a, y = b))
```


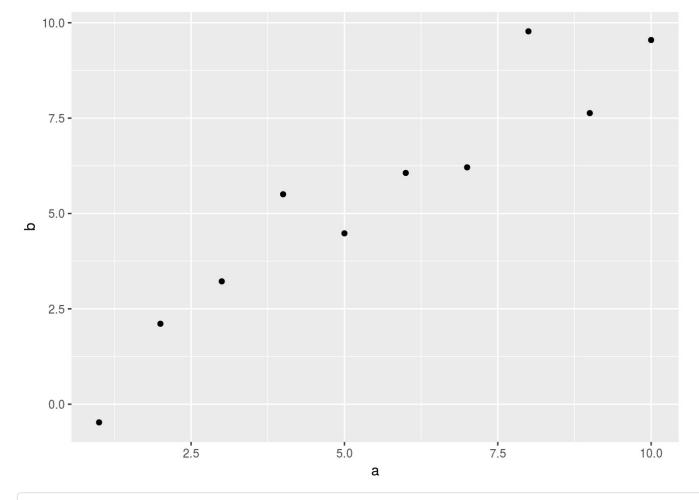
Dopiero ustalenie odpowiedniej warstwy (w tym przypadku chcemy narysować punkty za pomocą geometrii **geom_point()**) umożliwia otrzymanie wykresu.

```
# PRZYKŁAD 1.3
ggplot(df1, aes(x = a, y = b)) + geom_point()
```

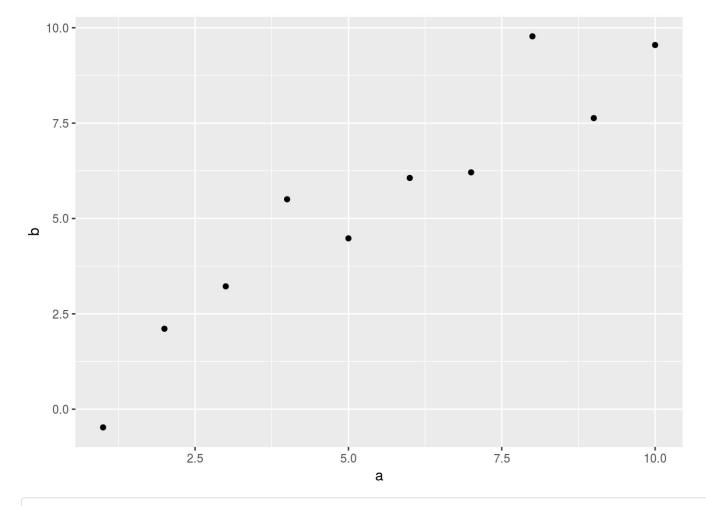

Należy przy tym zwrócić uwagę, że ten sam wykres może zostać otrzymany za pomocą różnych operacji

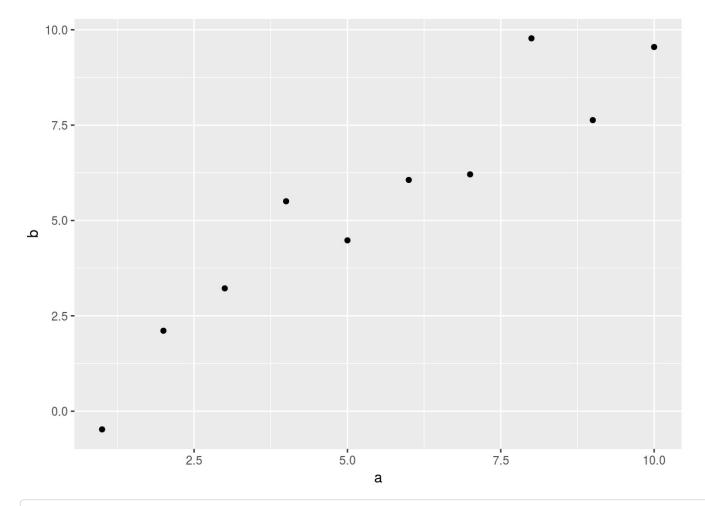
```
# PRZYKŁAD 1.4
ggplot(df1, aes(x = a, y = b)) + geom_point()
```


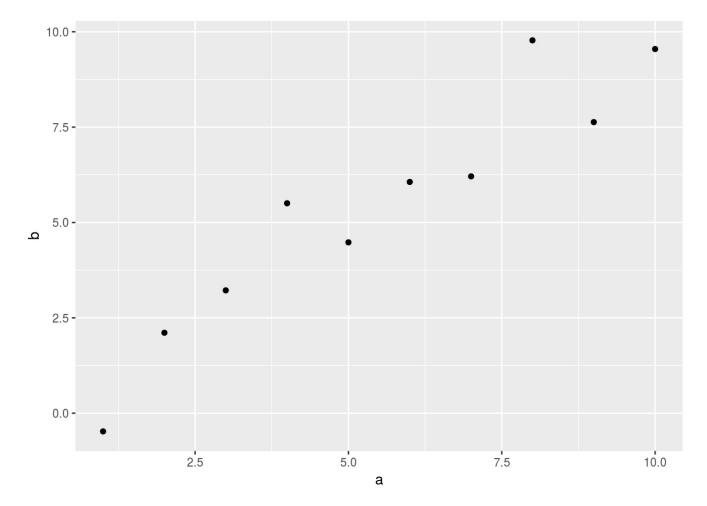
 $ggplot(df1) + geom_point(aes(x = a, y = b))$

 $ggplot() + geom_point(data = df1, aes(x = a, y = b))$

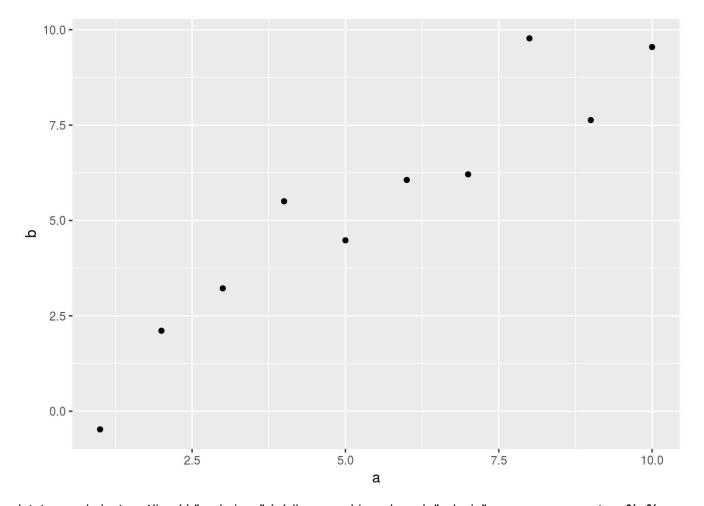

 $ggplot(dfl, aes(x = a)) + geom_point(aes(y = b))$

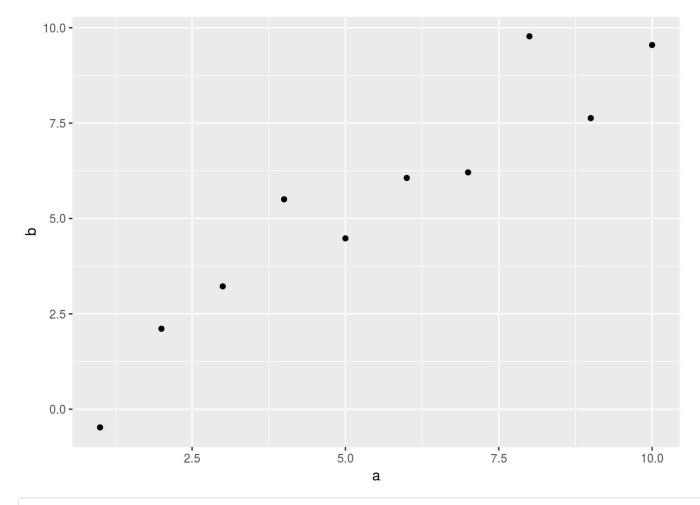
Poza tym można (a nawet jest dość polecane dla czystości kodu) umieścić bazową warstwę w zmiennej i nastepnie dodawać do niej kolejne warstwy.

```
# PRZYKŁAD 1.5
g <- ggplot(df1, aes(x = a, y = b))
g + geom_point()</pre>
```

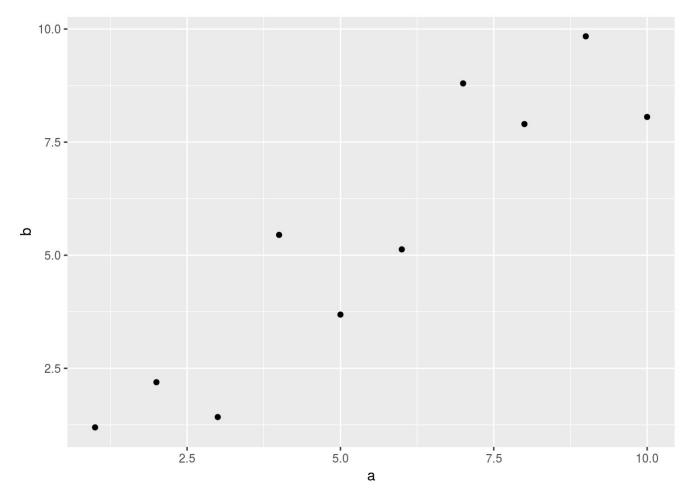

Istotną opcją jest możliwość "podmiany" źródłowego zbioru danych "w locie" za pomocą operatora %+%

```
# PRZYKŁAD 1.6
df2 <- data.frame(a = 1:10, b = (1:10)+runif(10,-2,2), c = 1:10)
g <- ggplot(df1)
g + geom_point(aes(x = a, y = b))</pre>
```

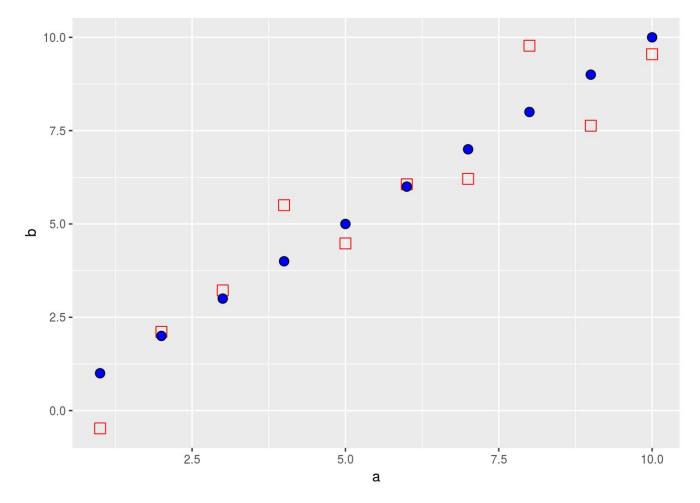

 $g %+% df2 + geom_point(aes(x = a, y = b))$

Operując cechami **size=""**, **shape=""**, **colour=""** oraz **fill=""**, a także dodając kolejne warstwy, otrzymujemy pożądany efekt.

```
# PRZYKŁAD 1.7
g <- ggplot(df1, aes(x = a))
g + geom_point(aes(y=b), size=4, shape=22, colour="red") + geom_point(aes(y = c), size
=3, shape=21, fill="blue")</pre>
```

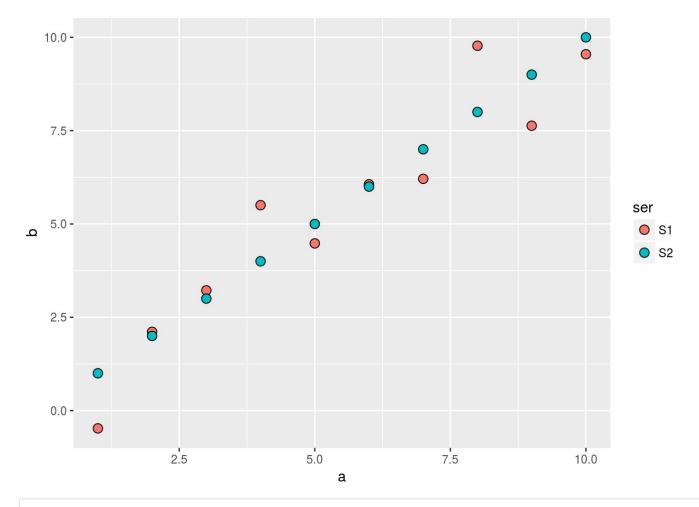

Umieszczenie wszystkich danych w jednej kolumnie oraz stworzenie dodatkowej (dodatkowych) kolumn, określających serie daje możliwość skorzystania z automatycznego przpisywania cech.

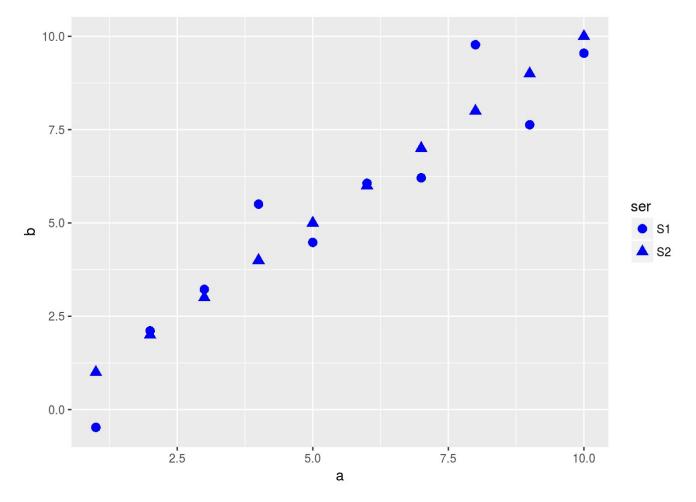
```
# PRZYKŁAD 1.8
df2 <- data.frame(a = c(df1$a, df1$a), b = c(df1$b, df1$c), n = sample(20), ser = c(re
p("S1",10), rep("S2", 10)))
df2</pre>
```

```
b n ser
## 1
     1 -0.4769591 10 S1
## 2
    2 2.1090795 1 S1
## 3 3.2203672 15 S1
    4 5.5035895 3 S1
## 4
## 5
    5 4.4789019 6 S1
## 6
    6 6.0625283 9 S1
## 7
    7 6.2089541 12 S1
## 8
    8 9.7750896 14 S1
## 9
    9 7.6310188 18 S1
## 10 10 9.5474727 20 S1
## 11 1 1.0000000 11 S2
## 12 2 2.0000000 8 S2
## 13 3 3.000000 5 S2
## 14 4 4.000000 17 S2
## 15 5 5.0000000 13 S2
## 16 6 6.000000 4 S2
## 17 7 7.0000000 16 S2
## 18 8 8.000000 2 S2
## 19 9 9.000000 7 S2
## 20 10 10.0000000 19 S2
```

```
g <- ggplot(df2)
g + geom_point(aes(x = a, y = b, fill=ser), size=3, shape=21)</pre>
```

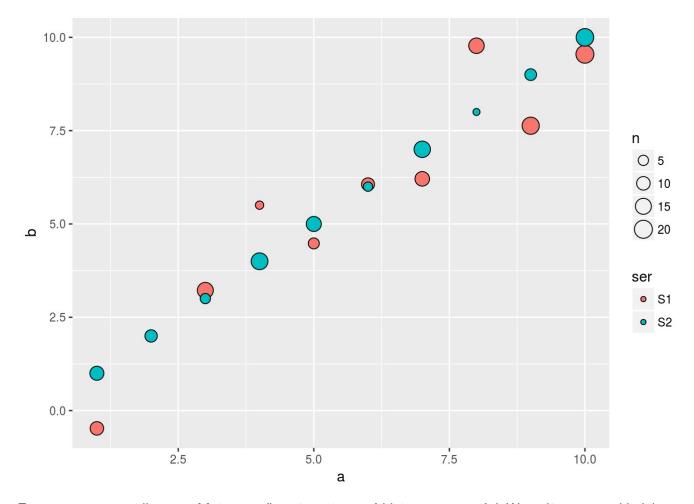

 $g + geom_point(aes(x = a, y = b, shape=ser), size=3, colour="blue")$

Bardzo użytecznym zabiegiem jest także mapowanie rozmiaru, szczególnie, gdy ma on określać np liczbę obserwacji wchodzących do danego punktu.

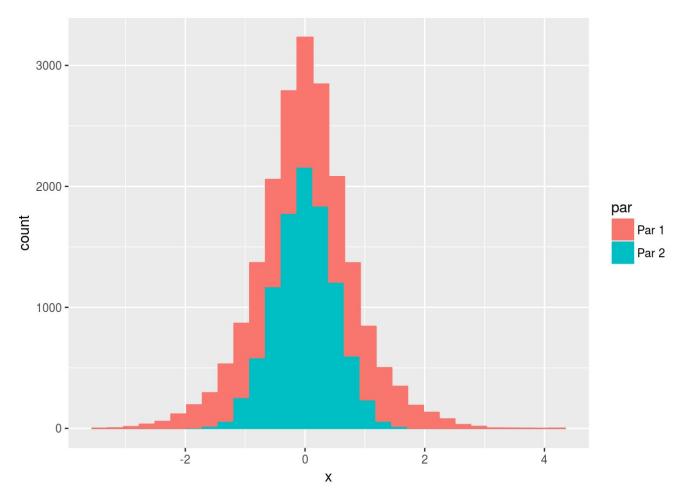
```
# PRZYKŁAD 1.9
g + geom_point(aes(x = a, y = b, fill=ser, size=n), shape=21)
```


Za pomocą geometrii **geom_histogram()** można utworzyć histogram wartości. W poniższym przykładzie najpierw w zmiennej typu dataframe utworzymy kilka serii danych, a nastepnie zacznimy od wizualizacji dwóch z nich.

```
# PRZYKŁAD 1.10
N1 <- 10000
N2 <- 5000
N3 <- 20000
sigma1 <- 1
sigma2 <- 0.5
mu <- 0
x1 <- rnorm(N1, mu, sigma1)
x2 <- rnorm(N2, mu, sigma1)
x3 <- rnorm(N3, mu, sigma1)
x4 <- rnorm(N1, mu, sigma2)
x5 <- rnorm(N2, mu, sigma2)
x6 <- rnorm(N3, mu, sigma2)
label.size <- c(rep("Size 1", N1), rep("Size 2", N2), rep("Size 3", N3))</pre>
label.par <- c(rep("Par 1", N1 + N2 + N3), rep("Par 2", N1 + N2 + N3))
df \leftarrow data.frame(x = c(x1, x2, x3, x4, x5, x6), size = c(label.size, label.size), par
= label.par)
g1 <- ggplot(data = df[df$size == "Size 1",])</pre>
g1 + geom_histogram(aes(x = x, fill = par, colour = par))
```

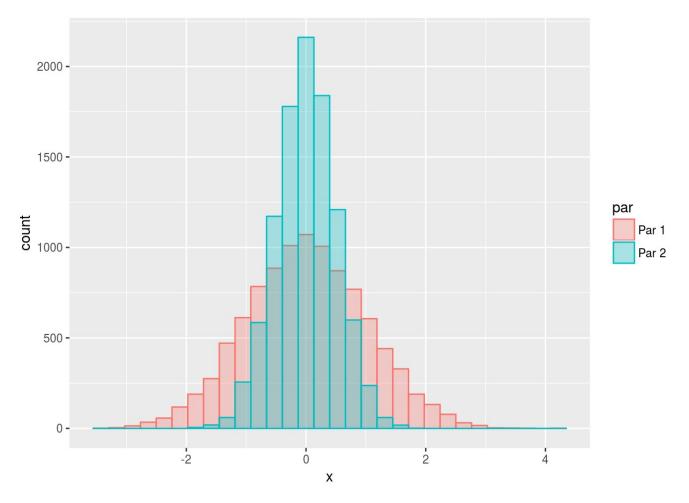
```
## `stat_bin()` using `bins = 30`. Pick better value with `binwidth`.
```


Za pomocą opcji **position=""** można sterować wyglądem histogramów - domyślne **position="stack"** ustawia jeden słupek na drugim, **position="fill"** normalizuje sumę do jedynki, **position="dodge"** ustawia jeden obok drugiego. Opcja **position="identity"** przesłania jedną serię drugą, więc przydatne jest użycie cechy przezroczystości (za pomocą opcji **alpha=""**).

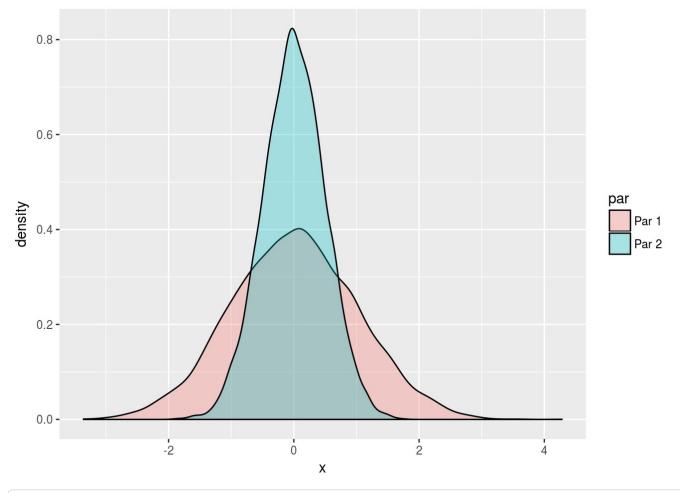
```
# PRZYKŁAD 1.11
g1 + geom_histogram(aes(x = x, fill = par, colour = par), position="identity", alpha=0
.3)
```

```
## `stat_bin()` using `bins = 30`. Pick better value with `binwidth`.
```


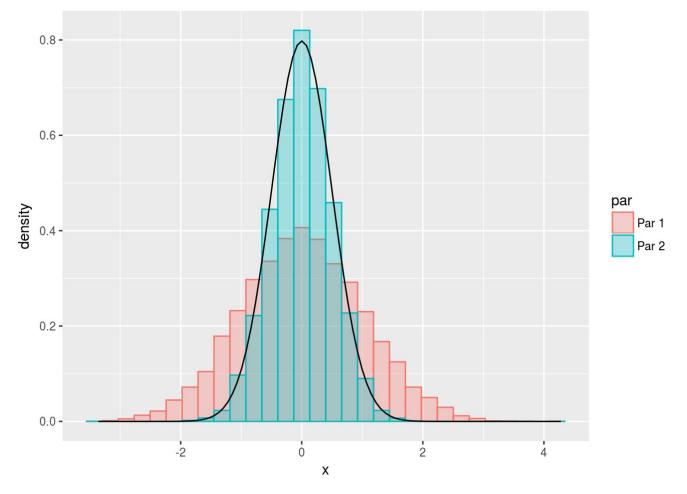
Aby zamiast liczby zliczeń uzyskać gęstość prawdopodobieństwa można skorzystać albo z geometrii **geom_density()** albo też z opcji **..density..**, podanej po zmiennej. Jeśli dodatkowo potrzebujemy wykreślić pewną funkcję (np. gęstość prawdopodobieństwa rozkładu normalnego), korzystamy wtedy z funkcji **stat_function()**.

```
# PRZYKŁAD 1.12
gl + geom_density(aes(x = x, fill = par), colour="black", alpha=0.3)
```



```
g1 + geom_histogram(aes(x = x,..density.., fill = par, colour = par), position="identity", alpha=0.3) + stat_function(fun = dnorm, args = list(mean = 0, sd = 0.5))
```

```
## `stat_bin()` using `bins = 30`. Pick better value with `binwidth`.
```


Potoki

R jest językiem funkcyjnym, co oznacza, że nasz kod jest często wręcz upstrzony kolejnymi nawiasami, które mocno zaciemniają obraz tego, co faktycznie jest wykonywane. Szczególnie, gdy kod jest skomplikowany, a funkcje zagnieżdżone w sobie prowadzi to estetycznych i programistycznych problemów.

```
# PRZYKŁAD 1.13
x <- c(0.109, 0.359, 0.63, 0.996, 0.515, 0.142, 0.017, 0.829, 0.907)
round(exp(diff(log(x))), 1)

## [1] 3.3 1.8 1.6 0.5 0.3 0.1 48.8 1.1</pre>
```

Zamiast takiego zapisu, wygodnie jest skorzystać z pakietu **magrittr**, który oferuje operator potoku (pipe) %>%:

```
# PRZYKŁAD 1.14
library(magrittr)

x %>% log() %>%
    diff() %>%
    exp() %>%
    round(1)
```

```
## [1] 3.3 1.8 1.6 0.5 0.3 0.1 48.8 1.1
```

Ogólna idea jest taka, że operator potoku korzysta ze zmiennej po lewej stronie operacji i podmienia ją w funkcji (czy operacji) po prawej stronie. Najczęstyszym przypakiem jest zapisanie operacji **f(x)** jako **x %>% f** np.

```
# PRZYKŁAD 1.15
log(2)
## [1] 0.6931472
2 %>% log
## [1] 0.6931472
```

Inną opcją jest zastąpienie operacji f(x,y) za pomocą x %>% f(y)

```
## [1] 3.141593

## [1] 3.141593
```

W przypadku, gdy domyślny argument nie jest akurat pierwszy, korzystamy z ``wypełniacza" realizowanego za pomocą kropki **f(x, .)**

```
# PRZYKŁAD 1.16
round(pi, 6)

## [1] 3.141593

6 %>% round(pi, digits=.)

## [1] 3.141593
```

Operator %>% nie jest jedynym operatorem potoku z pakietu **magrittr**. W przypadku, gdybyśmy chcieli dokonać zmiany zmiennej, tzn wykonać operację po prawej stronie operatora, a następnie przypisać wynik do lewej strony, z pomocą przychodzi operator %<>%

```
# PRZYKŁAD 1.16
x <- 2
x

## [1] 2

x %<>% log()
x

## [1] 0.6931472
```

Oczywiście po prawej stronie dalej można wykonywać inne operacje. Istotne, aby %<>% był pierwszym operatorem.

```
# PRZYKŁAD 1.17
x <- 2
x %<>% log() %>% round(2)
x

## [1] 0.69
```

Innym opcją jest wyłuskanie konkretnej zmiennej z większego obiektu po lewej stronie i przekazanie do wykorzystania po stronie prawej. Wtedy korzystamy z operatora %\$%. Chodzi tu kwestię widoczności zmiennych - niektóre popularne funkcje nie mają takiej opcji.

```
# PRZYKŁAD 1.18
df1 <- data.frame(a = 1:10, b = (1:10) + runif(10,-2,2), c = 1:10)
# Pełna macierz korelacji
df1 %>% cor
```

```
## a 1.000000 0.955308 1.000000
## b 0.955308 1.000000 0.955308
## c 1.000000 0.955308 1.000000
```

```
# Teraz chcemy korelowac jedynie kolumny a i b df1 %>% cor(a,b)
```

```
## Error in pmatch(use, c("all.obs", "complete.obs", "pairwise.complete.obs", : object
'b' not found
```

```
# A do tego potrzebny jest operator %$% df1 %$% cor(a,b)
```

```
## [1] 0.955308
```

Pakiet dplyr

1 1 1.2807686 1 ## 4 4 1.3450420 4

8 1.4384216 8

4 ## 8

Często bardzo dużym problemem jest warunkowanie zmiennych (tzn. wypisywanie części obiektu, które spełniają pewne okreslone założenia), a w szczególności kolumn w obiekcie typu ramka danych. Podobnie jest z pozornie prostymi operacjami jak sortowanie, czy wręcz wybieranie konkretnych kolumn. Do obsługi takich przypadków bardzo wygodny jest pakiet **dplyr**. Wexmy prosty przypadek ramki danych **df1**, którą chcielibyśmy posortować wg. drugiej kolumny. Normalnie, musielibyśmy użyć następującej konstrukcji

```
# PRZYKŁAD 1.19
df1 \leftarrow data.frame(a = 1:10, b = runif(10, -2, 2), c = 1:10)
df1[order(df1$b),]
##
                 b c
## 10 10 -1.9421530 10
     9 -1.8714934 9
## 9
## 5
     5 -1.5333940 5
## 6
     6 -1.4016227 6
## 3
     3 0.8672414 3
      7 0.8805913 7
## 7
## 2
     2 0.9253768 2
```

Korzystając z dyplr używamy funkcji arrange() podając zmienną, z której chcemy skorzystać

```
# PRZYKŁAD 1.19
library(dplyr)

## ## Attaching package: 'dplyr'

## The following objects are masked from 'package:stats':
## ## filter, lag

## The following objects are masked from 'package:base':
## ## intersect, setdiff, setequal, union
```

```
b
                  С
## 1 10 -1.9421530 10
## 2
     9 -1.8714934 9
## 3
      5 -1.5333940 5
## 4
     6 -1.4016227 6
## 5
     3 0.8672414 3
      7 0.8805913 7
## 6
## 7
     2 0.9253768 2
## 8
     1 1.2807686 1
## 9
     4 1.3450420 4
## 10 8 1.4384216 8
```

Podobnie funkcja select() wybiera kolumny z ramki

```
# PRZYKŁAD 1.20
df1[,c("b","a")]
##
             b
## 1
     1.2807686 1
## 2 0.9253768 2
## 4
    1.3450420 4
## 5 -1.5333940 5
## 6 -1.4016227 6
## 7
    0.8805913 7
    1.4384216 8
## 8
## 9 -1.8714934 9
## 10 -1.9421530 10
```

```
select(df1, b, a)
```

```
## 1 1.2807686 1

## 2 0.9253768 2

## 3 0.8672414 3

## 4 1.3450420 4

## 5 -1.5333940 5

## 6 -1.4016227 6

## 7 0.8805913 7

## 8 1.4384216 8

## 9 -1.8714934 9

## 10 -1.9421530 10
```

Natomiast filter(), umożliwia wybranie konkretnych wartości rekordów

```
# PRZYKŁAD 1.20
df1[df1$a < 5 & df1$b < 0,]
```

```
## [1] a b c
## <0 rows> (or 0-length row.names)

filter(df1, a < 5, b < 0)

## [1] a b c
## <0 rows> (or 0-length row.names)
```

Oczywiście, nic nie stoi na przeszkodzie, aby zastosować poznany mechanizm potoku i połączyć to w jedną całość:

```
# PRZYKŁAD 1.20
df1 %>%
  filter(a < 5, b < 0) %>%
  select(c, b) %>%
  arrange(desc(b), c)

## [1] c b
## <0 rows> (or 0-length row.names)
```

Funkcja summarise wykonuje podsumowanie danych

```
# PRZYKŁAD 1.21
df1 %>%
    summarise(mean(a))

## mean(a)
## 1 5.5
```

przy czym sama nie ma większego sensu, natomiast jest bardzop przydatna, gdy połączy się ją z funkcją **group_by**

```
# PRZYKŁAD 1.21
df1 <- data.frame(a = 1:10, b = runif(10,-2,2), c = rep(c(1,0), each = 5))
df1 %>%
  group_by(c) %>%
  summarise(ma = mean(a), mb = mean(b))
```

```
## # A tibble: 2 x 3

## c ma mb

## <dbl> <dbl> <dbl> 
## 1 0 8 -0.0185

## 2 1 3 -0.490
```